

■ Slovo redakce

Vážení čtenáři,

tento výtisk je velmi nabitý. Jsme rádi, že se sešla řada příspěvků. A proto jedině do tohoto úvodního slova se vejde stručné poděkování **Adéle Rabyškové (7. C) a Františku Najmanovi (7. B)**, kteří zaslali svůj návrh loga časopisu. Můžete si je vpravo prohlédnout. Těšíme se, že se k těmto našim prvním grafikům připojí další, aby byl výběr návrhů co nejširší. Adéla a František byli odměněni drobnou odměnou, která čeká na případné další návrháře loga. — redakce

— Lucie Melicharová (8. A)

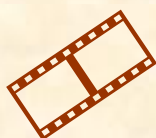
■ Vykřičník — !

Pozvání na školní Hobby výstavu

Ve **čtvrtek 21. března 2019** se na naší škole pořádá již pátý ročník **hobby výstavy**. Žáci všech tříd mají možnost předvést to, čemu se věnují ve svém volném čase. Rodiče dětí ale i široká veřejnost budou moci vidět koníčky našich žáků od **15:00** hodin, kdy se jim otevřou dveře naší školy. Výstava bude zpřístupněna do **17:30**. Ale ani žáci nepřijdou zkrátka. Pro třídy naší školy je prohlídka naplánována na následující den, tedy na **pátek 22. března**, kdy v průběhu první až třetí vyučovací hodiny si žáci se svými třídními učiteli projdou celou výstavu.

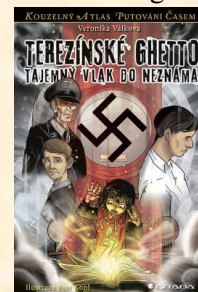
■ Filmové a knižní tipy

Navštívila jsem film **Captain Marvel** a nezklamal mne, i když jsem o něm kvůli traileru pochybovala. Po jeho zhlédnutí jsem až mile překvapena. Captain Marvel má velice zajímavou zápletku, nenudí, hlášky a vtipy fungují. Některé scény vás jistě pobaví a já sama jsem velice nedočkavá, až si jej budu moci stáhnout legálně v angličtině. Film je už podle názvu hlavně pro fanoušky Marvelu, jestli si však chcete zpříjemnit chvíli, stojí to za to. Pokud jste stejně nedočkaví, jako jsem byla já, zajděte si na něj – nejlépe ve 3D. A jelikož je toto jen můj pohled... Ať žije Stan Lee!

— Tereza Lankašová (8. D)

Na první pohled se může zdát, že kniha **Terezínské ghetto: Tajemný vlak do neznáma** je pro starší čtenáře (tak okolo 15 let). Po přečtení úvodu jsem však usoudil, že je napsaná spíše pro mladší věkovou kategorii. Kničky ze série „Kouzelný Atlas Putování Časem“ jsou o dvanáctileté dívce jménem Bára, která se přestěhovala do nového domu a na půdě našla kouzelný atlas, díky kterému může cestovat časem. V této knížce se dostala do temné uličky, kterou projel vůz s mrtvolami, čehož se Bára lekla a myslela si, že je ve městě parta masových vrahů. Další den ráno však zjistila, že je v terezínském židovském ghettu v září roku 1944. Seznámí se tam s Petrem Ginzem a dalšími postavami, s kterými stráví několik dní na půdě chlapeckého „Heimu“ (dětského domova). Když se Bára vrátila zpátky do současnosti, zjistila, jak to s jejími kamarády nakonec dopadlo. Tato knížka se četla velmi dobře, protože mne tak říkajíc vtáhla do děje.

— Mikuláš Krტიčka (7. D)

■ Jsme úspěšní

Soutěž v komunikačních dovednostech

Ve **středu 13. března 2019** o šesté vyučovací hodině se pro žáky osmého ročníku naší školy konala soutěž v komunikačních dovednostech. Dvanáct soutěžících utvořilo šest dvojic, v nichž vzájemně proti sobě argumentovali na téma, které si předem vylosovali. Tématem byla např. *média a sociální sítě*, *trest smrti*, *zavedení povinné vojenské služby* anebo *elektronická žákovská knížka*. Jeden ve dvojici byl vždy pro a druhý proti. V porotě zasedly paní učitelky Blanka Marešová, Věra Kovalčíková a Denisa Vítková. Porotkyně vyhodnotily jako vítěze **Davidu Strnada** a **Marku Stránského** (oba z 8. B) a jako druhé v pořadí **Terezu Lankašovou** a **Markétu Brožovou** (obě 8. D). Třetí místo obsadili **Patrik Klamta** (8. D) a **Daniel Jarkovský** (8. C). Vítězům gratulujeme a ostatním účastníkům děkujeme za účast!

— Lucie Melicharová (8. A)

■ Představujeme

Nedávno byl v kinech promítán film *Narušitel* a jednu z rolí hrál i žák 7. C **Denis Groh**.

Udělal jsem s ním rozhovor a zeptal se ho na pár otázek.

Jakou roli ve filmu představuješ?

Já představuji roli Petra Kučery, což je vlastně nejstarší syn představitele Ladislava Kučery.

Jaká byla spolupráce s dalšími herci? Viz například Jan Dvořák a Veronika Arichteva?

Co se týče dalších herců, tak jsem spolupracoval s Veronikou Arichtevou která představovala mou matku, Pavlem Neškudlou, který představoval mého otce, ale třeba s Jiřím Dvořákem, který, jak určitě všichni diváci filmu vědí, byl velký kamarád mého otce, jsem se moc nevidal.

Jak na tebe psychicky natáčení působilo?

Co se týče psychického působení na mě, tak jsem necítil nějaké přehnané reakce. Já jen dělal, co mi řekl scénář. Byla to dobrá zkušenost, která by se klidně mohla opakovat. Říkám to tady opravdu divně, protože vím, že jsem měl obrovské štěstí, že jsem tu příležitost dostal.

Je něco, co bys na celém filmu zkritizoval?

Co se týče mé kritiky filmu, tak je podobná jako kritika všech ostatních. Film je popisován jako příběh Vladislava Baldy, i když to je z toho filmu popravdě asi jen 60 % záběrů.

Jaká byla tvoje reakce na hotový snímek?

Jak říkám, byla to pro mě skvělá zkušenost a film se mi z herecké i technické stránky velice líbí, ale příště bude potřeba trochu zapracovat na scénáři. Jinak za mě skvělé. Rozhodně doporučuji se na film podívat, i když už vyšel z kin.

— Vojtěch Dušánek (7. C)

■ Otazník — ?

Zeptali jsme se několika pracovníků školy na pár otázek.

Položili jsme jim **sedm otázek**: **(1)** Jak se Vám líbí na škole? **(2)** Jak Vám chutná jídlo ve školní jídelně? **(3)** Jaké jste měli známky na základce Vy? **(4)** Děláte nyní povolání, které jste chtěli vždy dělat? **(5)** Jak nejraději trávíte svůj volný čas? **(6)** Máte nějakého domácího mazlíčka? **(7)** Jaký byl Váš nejoblíbenější předmět ve škole?

Jako prvního jsme si vybrali „školní legendu“ a všemi oblíbeného technika bazénu pana **Petra Tošovského**. Na otázku, zda se mu líbí ve škole, chvilku zaváhal, ale hned pak odpověděl, že se mu tady líbí. Jídlo ve školní jídelně mu občas chutná, občas ne, ale je spokojený. Se známkami prý na tom byl asi nějak takto: „...téměř samé jedničky, pár dvojek a občas nějaká trojka.“ Technikem bazénu se od dětství stát nechtěl, ale dělá to kvůli důchodu a protože má dobrý vliv na mládež. (To my potvrzujeme.) Věnuje se sportu a svým vnoučatům. Domácího mazlíčka nemá, ale měl psa Bobika. Jeho nejoblíbenějším předmětem byl dějepis. Ještě si postěžoval, že některé děti nezdraví, nepoprosí a ani nepoděkují.

Druhý, koho jsme se ptali, byl velmi populární a zábavný pan učitel **Milan Gazdačko**. Na první otázku odpověděl stručně: „*Trhá mi to srdce.*“ Na druhou odpověď jsme nečekali dlouho: „*Ano, chutná.*“ Známky nám byly jasné – „*samý*“. Chtěl jste se stát učitelem od dětství? „*Ne!*“ — A proč jste se jím nakonec stal? „*Protože jsem chtěl.*“ Svůj

volný čas tráví sportem. Domácího mazlíčka nemá a nejoblíbenějším předmětem byl a je zeměpis a tělesná výchova.

Pro další rozhovor jsme si vybrali téměř nejoblíbenější učitelku na naší škole, paní **Lucii Pecinovou**. Na otázku, jak se jí líbí ve škole, odpověděla: „*Strašně moc!*“ Jídlo ve škole jí chutná, ale nejraději má polévky. Na základní škole měla samé jedničky, až na pátou třídu, ve které dostala dvojku z dílen. Učit sice nebyl její životní sen, ale stala se učitelkou, neboť má ráda děti a hlavně prázdniny. Jak všichni víme, k jejím zájmům patří běhání. Nejraději vyučuje němčinu, což byl zároveň její nejoblíbenější předmět, když ona sama byla začkou.

Poslední zpovídanou učitelkou byla naše třídní, paní **Dana Jonová**. — Jak se Vám líbí ve škole? „*Moc,*“ odpověděla hned. — Ve školní jídelně Vám jídlo chutná? „*Ano.*“ — Chtěla jste se vždycky stát učitelkou a jaké jste měla známky na základní škole? „*Učitelkou jsem se chtěla stát od dětství a na základní škole jsem měla vždycky vyznamenání.*“ — Jak trávíte svůj čas a jaké byly Vaše oblíbené předměty? „*Moje nejoblíbenější předměty? To je snad jasné – zeměpis a tělesná výchova! A když zrovna neučím, věnuji se sportu, turistice, lyžím a vnučatům.*“

Po rozhovorech s učiteli jsme ještě vyzpovídali našeho spolužáka **Jakuba Matouška**, který je velmi úspěšný na různých předmětových olympiádách – v českém jazyce, přírodopisu, zeměpisu, chemii a dějepisu. — Jak se ti líbí na škole? „*Dobře.*“ — Chutná ti jídlo ve školní jídelně? „*Jak kdy.*“ — Co jsi měl toto pololetí na vysvědčení? „*Tři dvojky.*“ „*Do budoucna nevím, čím se chci stát, ale chystám se do Pardubic na Střední průmyslovou školu chemickou.*“ Na to, co dělá ve svém volném čase, nechtěl odpovědět. — Máš domácího mazlíčka? „*Mám psa.*“ — A tvůj nejoblíbenější předmět? „*Můj nejoblíbenější předmět je dějepis.*“

— *Matyáš Havránek a Kevin Pražák (9. B)*

6. C: — Zůstal bys raději na druhém stupni, nebo se vrátil na první stupeň?

— *Já bych nejraději zůstal ve školce.*

6. B: — Je na druhém stupni těžší učení?

— *Ano, je.*

Jak se líbí šestákům na druhém stupni?

6. A: — Je nějaký rozdíl mezi prvním a druhým stupněm?

— *Podle mě je to skoro stejné, jen trochu víc učení.*

■ Byli jsme při tom

Připomínka pietního pochodu za Jana Palacha

V **pátek 25. ledna 2019** proběhl v Hradci Králové připomínkový pietní akt za Jana Palacha, který se pro svůj národ dne 16. ledna 1969 upálil na protest proti tehdejší situaci u nás. Teď ale již k zmíněnému pietnímu aktu. Pochod začal na Velkém náměstí, kde jste dostali trikolory s barvami České republiky. Dále pokračoval kolem Adalbertina, Muzea východních Čech, po Tyršově mostě a skončil na Masarykově náměstí.

Tam představitelé hradeckých vysokých škol, zástupci vysokoškolských studentských samospráv a ostatní návštěvníci položili před sochu Tomáše Garrigua Masaryka květiny, věnce, svíčky a uctili tak jeho i Palachovu památku.

Poté herec Jan Sklenář z Klicperova divadla přednesl úryvek z Máchova Máje – stejně jako Miroslav Zounar před 50 lety. Na rozdíl od piety právě v roce 1969 mohl Jan Sklenář přednést ještě báseň Jana Zajíce, která byla věnována Janu Palachovi.

Vše bylo zakončeno minutou ticha nejen za Jana Palacha, ale i za jeho předchůdce a následovníky, a zpěvem československé státní hymny. Tím sice pietní akt skončil, ale byla ještě možnost se přesunout do budovy Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové na debatu studentů s pamětnicí Jarmilou Stibicovou, disidentkou a signatářkou Charty 77, odsouzenou v roce 1969 za šíření letáků k výročí Palachovy smrti. Právě i paní Stibicová se aktivně účastnila akcí na protest proti okupaci Československa.

Už jenom to, že si někdo dal práci celý tento průvod zrekonstruovat, dokazuje, že jsme na Jana Palacha a jeho čin nezapomněli.

— *Tereza Lankašová (8. D)*

6. D: — Jak se ti líbí na druhém stupni?

— *Řekl bych, že je to lepší než na prvním stupni.*

— *Ptala se Nela Novosadová z 6. C*

■ Komiks

— Marianna Machková
a Aneta Zeiplová (7. C)

TO JE NEDOROZUMĚNÍ

REDAKCE ČASOPISU A KONTAKT

vedoucí redaktorka: Denisa Vítková (uč.) – **redaktoři:** Vojtěch Dušánek (7. C), Denis Groh (7. C), Matyáš Havránek (9. B), Tomáš Král (6. C), Daniel Kuklík (9. C), Tereza Lankašová (8. D), Lucie Melicharová (8. A), Nela Novosadová (6. C), Michal Petrevec (7. A), Adriana Petrušanská (9. C), Natálie Pokorná (8. B), Kevin Pražák (9. B), Milan Slezák (uč.)

mail: vitkova@zsshk.cz

poštovní adresa: Školní časopis Školák,
ŽŠ Štefánikova 566, 500 11 Hradec Králové